

สารนิพนธ์เรื่อง	ปัญหาเขตอำนาจศาลปกครองกรณีพนักงานรัฐวิสาหกิจฟ้องเพิกถอนคำสั่งเรียกให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนความรับผิดทางละเมิด
คำสำคัญ	เขตอำนาจศาล/รัฐวิสาหกิจ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ/พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542/พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแรงงานและวิธีพิจารณาคดีแรงงาน พ.ศ. 2522
นักศึกษา	จุไรรัตน์ กิจศิริสินชัย
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์	ดร.ตรีเพชร จิตรมहिมา
หลักสูตร	นิติศาสตรมหาบัณฑิต กลุ่มวิชากฎหมายมหาชน
คณะ	นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
พ.ศ.	2563

บทคัดย่อ

รัฐวิสาหกิจ (State Enterprise) ที่ตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติ (Act) หรือพระราชกฤษฎีกา (Royal Decree) ถือเป็นหน่วยงานทางปกครอง (Administrative Agency) ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 โดยพนักงานรัฐวิสาหกิจดังกล่าวมีฐานะเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วย แต่เมื่อพนักงานของรัฐวิสาหกิจที่จัดตั้งขึ้น โดยพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกานำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองเพื่อเพิกถอนคำสั่งเรียกให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน (Compensation) ในกรณีความรับผิดทางละเมิดนั้น ศาลปกครองจะมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา โดยวินิจฉัยว่าไม่มีอำนาจรับคดีไว้พิจารณาพิพากษาหรือมีคำสั่งได้ตามนัยมาตรา 9 วรรคสอง (3) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 (Act on Establishment of Administrative Court and Administrative Court Procedure B.E. 2542 (1999)) เนื่องจากเป็นคดีที่อยู่ในอำนาจของศาลแรงงาน (Labour Court) ซึ่งเป็นข้อพิพาทอันเกิดจากมูลละเมิดระหว่างนายจ้างและลูกจ้างที่มีความสัมพันธ์ระหว่างกันตามสัญญาจ้างแรงงาน

จากการศึกษาและวิเคราะห์ปัญหาพบว่า การที่ศาลปกครองมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องคดีพิพาทในลักษณะดังกล่าวไว้พิจารณา โดยเห็นว่าความสัมพันธ์ระหว่างรัฐวิสาหกิจกับพนักงานรัฐวิสาหกิจเป็นความสัมพันธ์ตามสัญญาจ้างแรงงาน (Labour Contract) คดีพิพาทจึงไม่อยู่ในเขตอำนาจ (Jurisdiction) พิจารณาพิพากษาหรือมีคำสั่งของศาลปกครอง จึงทำให้รัฐวิสาหกิจ

บางประเภทที่ดำเนินกิจการคล้ายคลึงกันได้รับการพิจารณาพิพากษาคดีโดยศาลต่างศาลกัน เนื่องจากมีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้รัฐวิสาหกิจบางประเภทไม่อยู่ในบังคับตามพระราชบัญญัติแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. 2543 (State Enterprise Labour Relations Act B.E. 2543 (2000)) นอกจากนี้ มาตรา 8 จัตวา วรรคห้า แห่งพระราชบัญญัติคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. 2518 (Standard Qualifications of Directors and State Enterprise Employees Act B.E. 2518 (1975)) และที่แก้ไขเพิ่มเติม ได้กำหนดมิให้ใช้กฎหมายว่าด้วยแรงงานกับสัญญาจ้างผู้บริหารรัฐวิสาหกิจด้วย การปรับใช้กฎหมายโดยให้คดีพิพาทเกี่ยวเนื่องกับการจ้างผู้บริหารรัฐวิสาหกิจได้รับการพิจารณาพิพากษาโดยศาลแรงงานซึ่งใช้นิติวิธี (Juristic Method) ตามกฎหมายแรงงานเป็นหลัก อาจทำให้ขัดต่อเจตนารมณ์ของกฎหมายดังกล่าว ประกอบกับประเทศไทยได้มีการสร้างกระบวนการควบคุมการดำเนินกิจกรรมของฝ่ายปกครอง (Activity of Administration) โดยศาลปกครองขึ้นเป็นเอกเทศจากระบบศาลยุติธรรมเพื่อให้ศาลปกครองทำหน้าที่ในการพิจารณาข้อพิพาททางปกครองที่คู่กรณีในคดีพิพาทมีฐานะไม่เท่าเทียมกัน (Inequality)

เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ผู้เขียนจึงมีข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาข้างต้น โดยเห็นว่าควรมีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 (Act of Liability for a Wrongful Act of the Officials B.E. 2539 (1996)) โดยกำหนดให้คดีพิพาทอันเกิดจากมูลละเมิดระหว่างรัฐวิสาหกิจที่จัดตั้งโดยพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกากับพนักงานรัฐวิสาหกิจดังกล่าวได้รับการพิจารณาพิพากษาโดยศาลปกครอง (Administrative Courts) ซึ่งจะทำให้คดีพิพาทในลักษณะดังกล่าวเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับเรื่องที่มีกฎหมายกำหนดให้อยู่ในเขตอำนาจศาลปกครองตามนัยมาตรา 9 วรรคหนึ่ง (6) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 อันเป็นการสร้างหลักประกันความเป็นธรรม (Justice Guarantee) ให้แก่พนักงานรัฐวิสาหกิจที่ตั้งขึ้น โดยพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกาให้ได้รับการพิจารณาพิพากษาคดีพิพาทในลักษณะดังกล่าวโดยศาลที่มีความชำนาญเฉพาะเรื่อง และเป็นไปตามกระบวนการควบคุมการดำเนินกิจกรรมของฝ่ายปกครองในระบบศาลคู่ (Jurisdictional Dualism) โดยมีศาลปกครองเป็นศาลที่มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีซึ่งแยกออกเป็นเอกเทศจากระบบศาลยุติธรรม (Judicial Order) อย่างชัดเจนต่อไป

THEMATIC TITLE	PROBLEM OF ADMINISTRATIVE COURT JURISDICTION IN THE CASE OF THE OFFICIALS OF STATE ENTERPRISE CLAIMS TO REVOKE THE ORDER DEMANDING TO PAY THE COMPENSATION OF LIABILITY FOR A WRONGFUL ACT
KEYWORDS	JURISDICTION/STATE ENTERPRISE/ STATE ENTERPRISE OFFICERS/ACT ON ESTABLISHMENT OF ADMINISTRATIVE COURT AND ADMINISTRATIVE COURT PROCEDURE B.E. 2542 (1999)/ACT ON ESTABLISHMENT OF LABOR COURT AND PROCEDURE OF LABOUR CASE B.E. 2522 (1979)
STUDENT	JURAIRAT KITSIRISINCHAI
THEMATIC ADVISOR	DR. TRIPETH JITMAHUEMA
LEVEL OF STUDY	MASTER OF LAWS PUBLIC LAW
FACULTY	SCHOOL OF LAW SRIPATUM UNIVERSITY
YEAR	2020

ABSTRACT

State enterprise formed by act or royal decree shall be deemed an administrative agency according to Act on Establishment of Administrative Court and Administrative Court Procedure B.E. 2542 (1999). The officials of State enterprise shall also be deemed the State officials. However, when the officials of State enterprise, which is formed by act or royal decree, files a lawsuit to an Administrative Court for claims to revoke the order demanding to pay the compensation of liability for a wrongful act, the Administrative Court shall issue an order that does not to accept such lawsuit based on the reason that is not under their jurisdiction or not able to order according to Section 9 paragraph two (3) of Act on Establishment of Administrative Court and Administrative

Court Procedure B.E. 2542 (1999) because the case is under jurisdiction of Labour Court and it is the dispute arising from a wrongful act between an employer and an employee having relation according to labour contract.

According to studying and pondering the problem, It is found that denying to accept the lawsuit by the Administrative Courts, because of their comment that relation between State enterprise and their officials is covered by labour contract making the dispute that is not under the jurisdiction of the Administrative Courts, shall cause the problem that lawsuits of some State enterprises having similar type of activities shall be considered by different courts. This is because of the royal decree provides that some State enterprises are not under the definition of State Enterprise Labour Relations Act B.E. 2543 (2000). Further section 8 fourth paragraph five of Standard Qualifications of Directors and State Enterprise Employees Act B.E. 2518 (1975) provides that labour law shall be applied to the contract of the management of State enterprise. To apply such labour law to the contract of the management of State enterprise by Labour Court based on juristic method may be against the intention of such laws. Additionally, there is the procedure to supervise the activities of the administration in Thailand whereby Administrative Courts, independent from the court system, have a duty in administrative dispute where parties are inequality.

To be a model of solution for such problem, the author brings up suggestion, after studying the problem, that there should be amendment of Act of Liability for a Wrongful Act of the Officials B.E. 2539 (1996) by providing that the disputes arising out of wrongful act between State enterprises formed by act or royal decree shall be under the Administrative Courts. This shall make such disputes fall under the definition of Section 9 paragraph one (6) of the Act on Establishment of Administrative Court and Administrative Court Procedure Act B.E. 2542 (1999), which creates justice guarantee to the officials of State enterprise formed by act or royal decree. Such disputes then shall be under hearing of specialized court and in accordance with procedure to supervise the activities of the administration in jurisdictional dualism, having the Administrative Courts with judicial power for the case that is clearly separated from judicial order.